

Publicerad 2018-05-13 20:40 av Pauline Thorstensson

Inte på botten mer

Lyfta armar högre än någonsin

Jag hinner nästan inte andas

Jag ser ett moln vrida sig av skratt

Det måste vara när han ser min livslängtan

Jag vill inte vara på botten mer

Jag har simmat upp för många gånger

Fått kallsupar

Och frossa

Jag vill leva som den jag är

Gärna naken med röd lösnäsa

Ett fång ballonger i famnen

Dansande efter min själs rytm

Jag vill bygga slott av skrot

Katedraler

Sjunga på gatan

Vara älskad

Men inte vara på botten mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pauline Thorstensson med Poeter.se id #105935 innehar upphovsrätten